

Januar 2009

Fanfare

Godt nytår

Endnu et år er gået. Og det er vist gået ret godt – trods finanskrise og bankkrak. Fødevarepriserne er steget, men vi har stadig sul på kroppen – de fleste af os. Og sommeren var for kort, men det er for sent at gøre noget ved nu.

For os i Valby Musikkorps har 2007 været et godt år. Vi er stadig en pæn flok på 27 musikanter med fint fremmøde til øvelser og møder, og vi arbejder målbevidst på at styrke fællesskabet og holde den musikalske kvalitet på et godt niveau. Vi er glade og stolte over at være en del af fællesskabet i Valby Korps. Her er der mange gode aktiviteter, og mange mennesker bliver hver uge præsenteret for evangeliet.

Valby Musikkorps har mange gode venner, som vi med dette blad vil ønske et godt nytår. Det glæder os meget, når nogen fortæller, at bladet bliver læst. Tak for jeres interesse, sympati og værdifulde økonomiske bidrag. Må 2009 blive et godt og velsignet år for os alle!

Erik Silfverberg

Dinah Silfverberg i åbningsnummeret på PåskeToner 2008: "Music for Royal Fireworks" af G.F. Händel. Foto: Allan Bendtsen

Musikfest lørdag den 14. februar 2009

kl. 19.00

Harpenden Band fra London

PåskeToner mandag den 13. april 2009

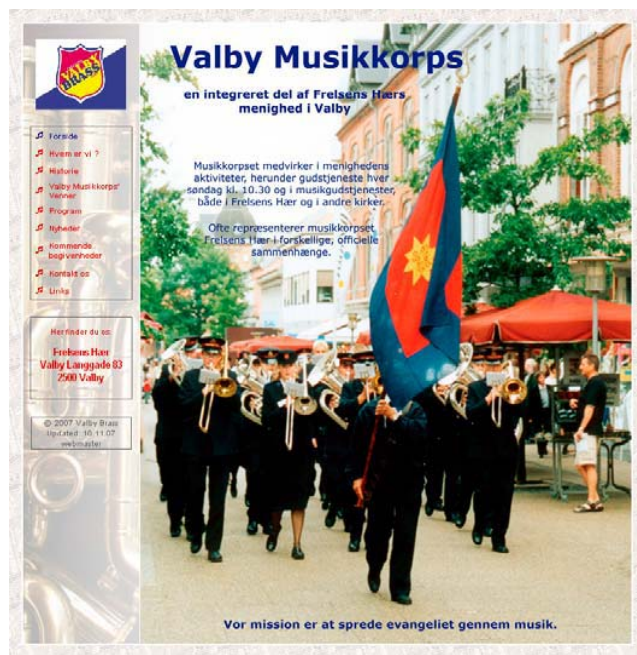
kl. 15.00

Valby Musikkorps og Sangkor m.fl.

www.valbybrass.dk

Af Allan Bendtsen

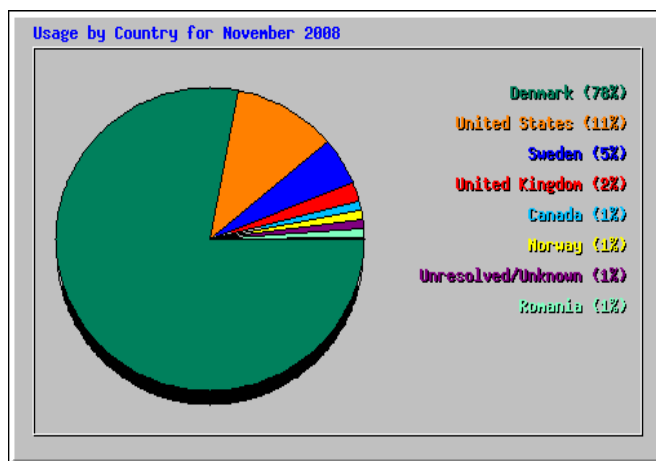
Internettet kaldes også for informationsmotor-vejen, og Valby musikkorps har været en del af denne information i mere end 1 år. Vi startede enkelt i september 2007 med et par sider og i løbet af 2008 er antallet af sider vokset. Der er mange nyttige oplysninger – f.eks. kan man altid se hvor Valby Musikkorps spiller til forskellige arrangementer.

Der er rigtigt mange fotos af musikkorps samt ældre optagelser fra bl.a. TV. Nogle af de ældste fotos er tilbage fra 1914 – hvilket viser at Valby Musikkorps har virket i mange år.

Hvis man savner musik er det også muligt at se hvad der er udgivet af musik i Norden i Scan Brass serien – eller savner du en CD med Anne-Lise og Erik Silfverbergs musik? Se på www.valbybrass.dk hvordan den kan bestilles.

Er der overhovedet nogen som ser/læser vore sider? Ja, det er der - faktisk ret mange. Det gode ved IT er at man kan få en statistik på utroligt mange oplysninger. I årets (2008) første 11 måneder har der mere end 33.000 gange været nogen der har været inde på en af siderne. Også i udlandet har man fundet vore sider. Der har været opkald fra Danmark, USA, Sverige, Ungarn, Canada, England, Norge, Rumænien, Spanien, Italien, Island, Holland, Polen, Kina, Tyskland, Frankrig, Japan, Korea m.m.

Hvis du har ideer eller supplerende oplysninger, fotos m.m. tager vi meget gerne imod disse på mail til webmaster@valbybrass.dk

Smag og behag – kan ikke diskuteres, eller kan det?

Af Knud B. Larsen

At vælge musik til f.eks. Frelsens Hær's Årsfestival, er ikke noget, der bliver gjort "hen over natten". Spørg bare Erik Silfverberg. For det første, skal beslutningen træffes i så god tid, at stykkerne kan nå at blive øvet godt igennem. Og der er utrolig meget der skal tages hensyn til.

Musikkorpsets formåen, fordeling på stemmerne, sværhedsgraden i de enkelte stemmer, længden på stykket og er det noget som tiltaler musikanterne og vil det falde i tilhørernes smag. Og når stykkerne så er blevet spillet igennem på den første øvelse, opstår der ofte tvivl om valget nu også var rigtigt, og så kommer måske andre stykker i spil.

Efter publikums reaktioner fra Årsfestivalen, kan vi godt tillade os at konkludere: Vi havde "held" med vort valg (tak, Erik). Folk har kommenteret positivt på vor variation med Allan Bendtsen på klaveret ved stykket "Such Love" på velkomstmødet, samt Josephine Münch med dans til stykket "Simple Gifts" på musikfesten.

Det er så dejligt – og fuldførelsen af vor mission - når vi med vor musik og præsentation kan glæde og røre mennesker, som det var tilfældet ved disse anledninger – og samtidig selv glædes ved det.

”Herren lade sit ansigt lyse over dig”

Kender du fortællingen om solen og vinden, der diskuterede hvem af dem som var stærkest? De var enige om at den som først kunde få frakken af manden, havde sejret. Vinden blæste alt det, den kunne, men mandens frakke blev bare trukket tættere om kroppen. Men da solen sendte sine venlige stråler, kom både hatten og frakken af i en fart.

Biblens ord er stærkt. Det kan virke både som den hårde vind og som det varme solskin. Enten vælger vi at lukke det ude, eller også åbner vi og slipper det ind. Det afhænger af om vi mærker Guds kærlighed til os gennem ordene. Guds kærlighed er både fast og mild, men ånden i budskabet er nåde.

Nådens sol stråler over os alle. Guds kærlighed er så stærk, at den gør undere i sårede og syndige menneskehjerner. Ja, nådens lys kan endog skinne gennem mennesker, så andre kan mærke lyset og varmen af deres liv. Verdens vinde er hårde og kolde....men er de stærkest?

”Herren velsigne dig og bevare dig. Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig. Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred. (4.Mos.6,24)

Hilsen
Liv Rægevik

En folkefest af de helt store

Af Erik Silfverberg

Jeg kender ingen nationaliteter, der kan fejre deres nationaldag som nordmændene. Og det gælder også nordmænd, der bor i Danmark. De er sikkert mere norske end dem oppe i Norge. 17. maj her er næsten større end selve juleaften.

Det var meget spændende for Valby Musikkorps at være inviteret af Den Norske Sømandskirke til at spille til 17. maj-fejringen i København 2008. Liv Rægevik havde forberedt os godt på, hvad vi kunne forvente, og vi havde fremskaffet diverse noder til norske fædrelandssange, og vi havde øvet os i at marchere. Salen i Valby var blevet ryddet for stole og vi havde marcheret på stedet til vi blev forpustede. Men så havde vi også styr på noder, nodegafler, bæreseler og læsebriller (sådan omtrent da).

Lidt før kl. 12 på selve dagen stillede vi op foran Christianskirken i fuld uniform og med Frelsens Hærs flag, og så spillede vi, medens nordmænd, norddamer og nordbørn ankom i deres fineste puds til festgudstjeneste.

Efterpå blev der stillet op som til gamle dages kongresmarcher – i spidsen en faneborg med norske flag og så Frelsens Hær med TC og fru en iført nationaldragt og norsk flag og vor egen major Liv. Bagefter festklædte norske i alle aldre – en kæmpe procession. De bagerste rækker har næppe kunnet høre musik-

corpset, selvom der i dagens anledning blev slået ekstra hårdt på trommer og cymbaler. Så gik marchen ad Torvegade hen over Christianshavns Vold til Den Norske Kirke, hvor festen tog til i styrke.

Vi havde forberedt os på at skulle spille til et par sange fra det sangblad, som kirken havde ladet fremstille, og så var det vel ellers slut. Men sådan gik det ikke. Vi fik brugt hele repertoiret. „Norge i rødt hvidt og blå“ blev spillet igen og igen og igen, og der blev sunget på livet løs og råbt: ”Hip-hip, hurraa”.

Den norske ambassadør og andre VIP’er var på scenen (eller rettere trappen), og TV og pressefotografer var på dupperne. Sjældent har vi spillet for så mange, sjældent har vort publikum været så begejstret, og sjældent har vi været så ”flade”. Jeg skal hilse og sige, at „den fik ikke for lidt“.

Heldigt at 17. maj i 2008 faldt på en lørdag, hvor vi kunne være med. I 2009 falder dagen på en søndag, og vi har allerede lovet at komme og være med til at fejre broderfolkets frihed fra svenskere og danskere. Vi under dem det godt, selvom vi ikke deler deres begejstring for morgenmad med sild og brunost.

(Fotos fra 17. maj-festen kan ses på www.valbybrass.dk)

Denne udgave af Fanfare er tredobbelt gennemset af kvalitetskontrollen og er garanteret fri for tyrkfejl.

Snapshots

En tand for lidt

Vor ene solocornettist Lars Lydholm dyrker sport, og det kan være farligt. Under løbetræning på en mørk gade faldt han over en hundesnor. Hverken hunden i den ene eller manden i den anden ende af snoren kom noget til, men Lars faldt og slog en ellers smuk fortand ud. Ak og ve, nu har han ikke kunnet spille i lange tider. Lars får en ny tand til jul.

Romantik

May-Britt Sørenby Jakshøj har skiftet navn, idet hun i november blev gift med Jørgen Rose. Nu hedder hun May-Britt Sørenby Rose, og her op mod jul har hun spillet ”Den yndigste rose” med særlig indlevelse.

Og mere romantik!

Vor korpssleder, major Liv Rægevik har forlovet sig med major Brian Slinn og skal giftes i Valby den 21. august 2009. Vi kommer til at savne hende. Der har været ”liv” i Valby. (Fik I fat i den?)

Da lyset gik ud

Vi har haft problemer med lamperne i salen i korpset. Det var særlig uheldigt, at lyset i en lampe over platformen gik ud lige inden PåskeToner skulle starte. Nogle musikanter måtte klare sig med en standerlampe (Se forsidefotoet). Nu bliver alle lamperne ombygget.

Jule-CD for døve ører

Når man indspiller musik, er det vigtigt at kunne høre resultatet med det samme, så man kan foretage en ny indspilning, hvis der er fejl. Desværre kom vor tekniker til at brænde noget udstyr af til Valby Musikkorps’

indspilning af jule-CD’en, så vi indspillede faktisk ”i blinde” (hvis ører kan være blinde) og måtte håbe, at der virkelig var kommet noget brugbart i kassen.

Julemarked på Rådhuspladsen

DR1 TV afholdt julemarked på Rådhuspladsen i København den 1. december. 10 mand fra Valby Musikkorps spillede og kom i ”Aften-Show’et” syv sekunder.

Nye instrumenter

Valby Musikkorps har i 2008 købt en brugt, totalrenoveret Bb bas og en Eb cornet. Vi er meget taknemmelige til hovedkvarterets instrumentfond for hjælp til indkøbet af Eb cornetten.

Juleindsamling

I forbindelse med Valby Musikkorps’ musik på Strøget i København (og enkelte andre steder) indsamlede man i december 2007 i alt 76.397 kr. Det er rekord. Spændende, om vi i 2008 kan komme lige så højt!

Militærtjeneste

Nathanaël Münch aftjener for tiden militærtjeneste, men kommer trofast og spiller med, når han har orlov. Desværre for os har Nathanaël meldt sig til international tjeneste, så vi kommer til at savne ham i længere tid fremover.

25 år i Valby

I april måned fejrede vi, at Gartnergade Korps for 25 år siden flyttede til de nye bygninger i Valby og blev til Valby Korps. Vi havde besøg af kommandørerne Carl og Gudrun Lydholm, der på en særlig måde er knyttet til vort korps, og var vore ledere da korpset flyttede i 1983.

Specielt besøg fra England

Vi glæder os meget til at tage imod et besøg af Harpenden Band fra England den 14. og 15. februar 2009. De tæller godt 20 musikanter og har den høje musikalske standard som er kendetegnende for engelske musikkorps. Musikkorpset omfatter også en vældig god sanggruppe. Harpenden Band ledes af Nigel Hills, der også er medlem af det internationale stabsmusikkorps. Der afholdes musikfest i vort lokale i Valby lørdag den 14. februar kl. 19.00, og Harpenden musikkorps medvirker i gudstjenesten søndag den 15. kl. 10.30. Det endelige program kommer snart på vor hjemmeside.

Musikkorpsets økonomi

Vort årsregnskab for 2008 er endnu ikke afsluttet, men det færdige regnskab vil foreligge en gang i januar og kan rekvireres fra musikkorpsets sekretær, Lars Lydholm.

De normale poster på regnskabet, nemlig bidrag fra Valby Musikkorps’ Venner, musikanternes eget bidrag, indtægter ved musikfester, udgifter til noder, kontorhold o.l. ser ud til at ligge på nogenlunde samme niveau som sidste år. De større udsving skyldes normalt ekstraordinære udgifter og tilskud i forbindelse med indkøb af nye instrumenter. Her anskaffede vi os i 2007 en ret dyr ny Eb-bas. Andre store udsving har gennem årene hængt sammen med udenlandsrejser, men der har hverken i 2007 eller 2008 været udgifter af denne art.

Regnskabet for 2007 fremviste indtægter på ca. 63.000 kr. og udgifter på 59.000 kr. Ved årsskiftet 2007/2008 havde musikkorpset likvide midler på 36.000 kr.

Tiktak – Tiktak – Tiktak

Af Allan Bendtsen

Tiktak tiktak tiktak - Tiden går, og den går, og den går. Men hvordan? Og med hvad? Tid er den ressource, som det moderne menneske efterspørger aller mest, så hvem bestemmer over den, denne dyrebare ting?

Ikke siden tiden kom ind i verden sammen med bevidstheden om den, har almindelige mennesker haft så kort en arbejdsdag og så mange frie dage som nutidens danskere. Og aldrig i verdenshistorien har der stået så mange hjælpemidler til rådighed for dem som nu. Og alligevel kan de ikke få hverdagen til at hænge sammen. Og fritiden er kort og hektisk. Det er den moderne tilværelses store paradoks, at jo mere tid vi har fået, desto mindre synes vi, at vi har.

For en del år siden fik jeg denne lille anekdote:

”NOGET OM AT NÅ DET HELE”

Min oldefar havde en arbejdsuge på 72 timer – 12 timer dagligt – også lørdag. Ved siden af passede han sin lille have, der forsynede familien med grøntsager. Samtidig var han

kasserer i skyttelavet, strålefører i det lokale brandkorps og tenor og nodeskriver i sangforeningen. Han klippede selv sine seks børn, forsåede familiens fodtøj, kløvede brænde og lavede selv sit husgeråd.

Min bedstefar var kommet ned på en arbejdsuge på 54 timer. Han overtog haven og var også brandmand. Han var godt nok medlem af skyttelavet og sangforeningen, men han kunne kun drive det til en baryton uden noder. Hans fire børn blev sendt til barberen for at blive klippet, og øksen blev foræret væk, da han gik over til kulfynging. Husgerådet blev fornyet hos isenkrammeren.

Min far arbejdede 48 timer om ugen. Han var autoritetstro og derfor medlem af skyttelavet, men han kom aldrig. Han havde opgivet familiehaven – den betalte sig ikke længere – og så havde han fået el-varme. Hans to børn fik lov til at blive langhårede.

Jeg har overhovedet ikke tid til noget som helst! Synge? Højst lidt brummeri i badeværelset. Ikke noget med frivillige tillidsposter. Hvordan skulle jeg kunne klare det med en opslidende arbejdsuge på hele 37 timer? Somme tider overvejer jeg at gå på efterløn for at få tid til at tage mig af min hund.

Jeg har længe haft lyst til at skrive disse linjer, men først i aftes fik jeg tid, fordi mit fjernsyn brød sammen.

Stof til eftertanke – for hvad er det nu lige, vi har så travlt med?

Et juleeventyr

Af Lars Lydholm

En dag i slutningen af november ringede min telefon midt i frokostpausen. En mand ville tale med mig om at give et bidrag til Frelsens Hær. Jeg måtte lade madpakke være madpakke, og gik op på kontoret for at tale med ham i fred og ro. Manden fortalte, at han gerne ville give et bidrag – et betydeligt bidrag til Frelsens Hær. Vi aftalte et møde, hvor vi kunne tale sammen om tingene.

Tiden nærmede sig, og jeg tænkte naturligvis en del over, hvad et betydeligt bidrag er? For nogle folk er 5.000 kr. et betydeligt bidrag. For andre er det 50.000 kr. Den 5. december mødtes jeg med manden og hans kone. Vi fik os en hyggelig snak om Frelsens Hær. Konen var tysk og kendte ikke så meget til Frelsens Hær fra Tyskland. Men manden fortalte, at han for over 50 år siden havde været lærling på en arbejdsplads, hvor en musikanter fra Gartnergade også arbejdede. De havde ikke haft meget med hinanden at gøre, men han fortalte, at musikanten altid havde behandlet ham pænt og ordentligt også selv om han var lærling. Det havde givet ham en grundlæggende respekt for Frelsens Hær.

Nu 50 år efter stod han og hans kone i en situation, hvor de gerne ville give et godt bidrag til en organisation. De var ikke i tvivl om, at denne organisation skulle være Frelsens Hær. Vi fik os en hyggelig snak om Frelsens Hær, Valby Musikkorps og om den pågældende musikanter. Mødet sluttede med at manden og konen enedes om at give et betydeligt bidrag til Frelsens

Hær. De gav ikke 5.000 kr. – de overførte samme dag et beløb på kr. 500.000,- til Frelsens Hær i Danmark!

For mig er det flot vidnesbyrd om en musikanter, som ikke havde gjort noget specielt eller spektakulært. Han havde bare behandlet sine arbejdskamrater pænt og ordentligt. Det affødte for 50 år siden en grundlæggende respekt for Frelsens Hær, som nu medførte et meget betydeligt bidrag til os. Det er historien om et stille vidnesbyrd, som blev til stor velsignelse.

Julekoncert i Svendborg

Af Poul Wahl

Fredens Kirke i Svendborg var søndag den 14. december 2008 stedet, hvor svendborgenserne mødtes for at høre god og fyldig julemusik. Kirken er ikke ret gammel i danske øje – den er bygget i fredsåret 1945 – deraf navnet.

Det er ikke første gang, at der lyder hornmusik i kirken, idet der i en lang årrække har været tradition for, at Gorm og Knud Hovalt kom og spillede julen ind i adventstiden.

I år blev det imidlertid Valby Musikkorps, som fik denne fornøjelse. Koncerten var velbesøgt på trods af, at der var yderligere to kirkekoncerter i Svendborg samme eftermiddag. Stemningen var god, og den varierende musik fra musikorpset startede majestætisk med ”Fanfare Jubiloso” af James Curnow. Der blev dog hurtigt serveret et mere klassisk julestykke, nemlig ”Juleklokker” af

Erik Silfverberg. Et typisk dansk julenummer, hvor selv den yngste kirkegænger vil have mulighed for at kunne genkende mange af de danske julemelodier.

Klassik adventssang ”Der er noget i luften” manglede heller ikke – her sunget så yndigt og medlevende af Dinah Silfverberg.

Julesangene blev serveret på forskellig vis og i flere versioner og arrangementer i løbet af eftermiddagen. ”A Fantasy of Carols” af Niels Silfverberg var endnu et bevis på dette – hvis ikke du allerede er i julestemning – så bliver du det. Allan Bendtsen spillede den flotte ”O, hellige nat” som euphonium-solo. Et stykke, der passede fint til kirkesalens akustik.

Nyere julesange var der også plads til, idet vi hørte ”Vi binder grønne kranser” af Anne Jakshøj sunget af May-Britt Sørenby Rose. Ulla Larsen, May-Britt og Dinah udgør en fin dametrio, der sang ”Nu er den hellige time” og ”Lyt til englesangen skøn”.

En festlig julemarch var der også på programmet ”Born is the King” af Noel Jones kunne få selv de mest svagelige op af stolen og give dem lysten til at være med i en festlig march. ”Born is the King” er selve julebudskabet i en nøddeskal. Lad dette være det budskab, der huskes, når julens travlhed og pakkeræs er overstået. Født er frelseren, Jesus Kristus, til vor jord – den største gave er givet til menneskeheden – givet til dig og mig – du skal blot tage imod den – så er den din for evigt.

Stolthed

Af Knud B. Larsen

(Positiv stolthed er vel ikke forkert)

Undskyld mig, men jeg kan ikke lade være med at være en lille smule stolt af Valby Musikkorps, når vi udfører vor tjeneste – det være ved f.eks. friluftskoncerten under Årsfestivalen, eller på div. møder. Disciplinen omkring vor uniformering har i den grad forbedret sig gennem de senere år – ikke mindst takket være de unge, der er blevet soldater. Jeg er (og bliver) velsignet. Tak til alle for denne indsats.

Holdopstilling

Vi har måttet flytte lidt om på ”angreb” og ”forsvar”. Vor bemanning ser nu således ud:

Soprano: Niels Silfverberg.
Solo Cornetter: Lars Lydholm, Karina Pultz, Marcus Silfverberg.

1. *Cornet:* Camilla Wahl.
2. *Cornet:* Erik Larsen, Edvin Pedersen.

Flugel Horn: Lars Wibrand.
Solo Horn: Bent Hansen-Jacobsen.

1. *Horn:* Poul Wahl.
2. *Horn:* Ingrid Rasmussen, Else Marie Sørensen.

1. *Baritone:* Knud Lundberg.
2. *Baritone:* Kurt Pedersen, Martin Mader Jensen.

1. *Trombone:* Knud B. Larsen.
2. *Trombone:* Ole Bull, Nathanaël Münch.

Bass Trombone: Bent Rasmussen.

Euphonium: Allan Bendtsen, Michael Middleton.

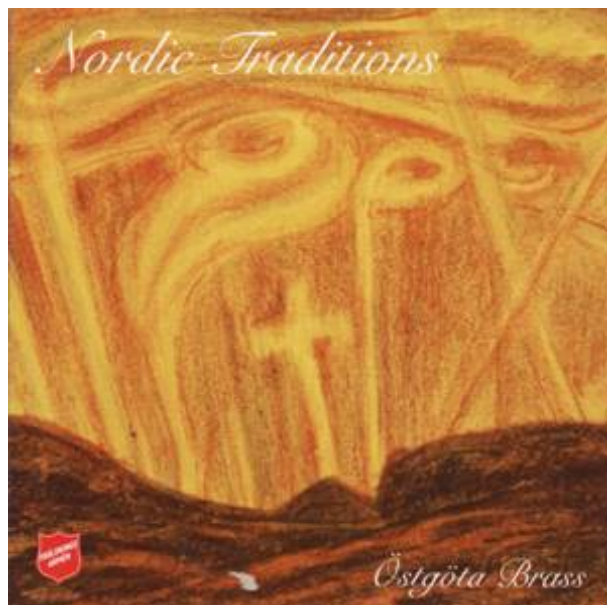
Bass Eb: May-Britt Sørenby Rose, Peter Pedersen.

Bass Bb: Thomas Larsen, Søren Pedersen.

Percussion: Dinah Silfverberg.
Dirigent: Erik Silfverberg.

Årets bedste brass CD'er

Af Niels Silfverberg

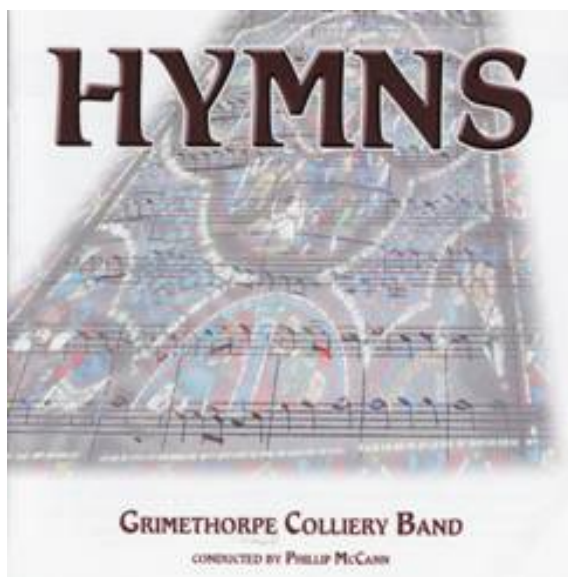

Nordic Traditions Östgöta Brass

Denne CD er et must! Den kunne nok nemt gå ubemærket hen, men det er faktisk en CD som fortjener al mulig ros. Östgöta Brass er Frelsens Hærs fælles orkester for Östergötland, med nogle enkelte musikere fra andre kirkesamfund. Musikken som spilles er de fire første årgange af ScanBrass, og man bliver duperet. Udelukkende skandinavisk musik af skandinaviske komponister.

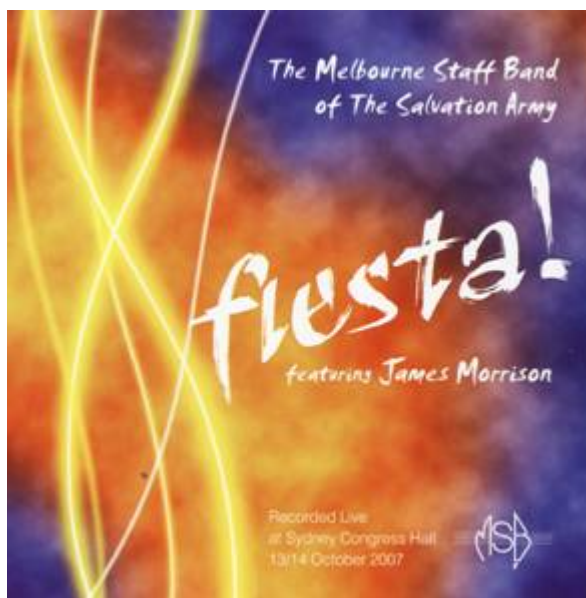
Det er rigtig god musik som appellerer meget bredt og det er musik som ikke er indspillet før. Samtidig er den musikalske kvalitet i top. Bevares, det er ikke den mest teknisk krævende musik, men klang, balance og stil er absolut god og kan måle sig med de bedste korpsmusikkorps. Efter min smag, den bedste brass CD fra Frelsens Hær i Norden i mange år.

Der er tre numre på af Erik Silfverberg og to numre af Niels Silfverberg.

HYMNS Grimethorpe Colliery Band

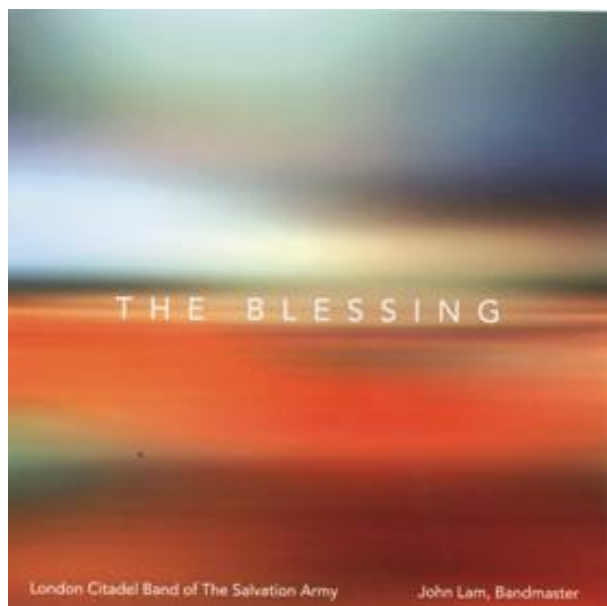
Grimethorpe vandt i år for anden gang i træk English Nationals, så forventningerne til CD'en burde være høje, og de bliver fuldt ud indfriet. Hovedparten af arrangementerne er udgivet af Frelsens Hær, og det er komponister som fx William Himes, Peter Graham og Kenneth Downie der står bag. Blandt de britiske hymner er nogle af de flotteste melodier der findes, og dette er de bedste af de bedste, i de bedste arrangementer, spillet af de bedste. The best of Britain.

Fiesta! Melbourne Staff Band

Fiesta! er en liveoptagelse fra en koncert i Sydney hvor James Morrison er gæstesolist hos Melbourne

Staff Band. Liveoptagelser har noget helt særligt, og denne er et godt bevis. James Morrison er Australiens mest populære artist. Han er et ufatteligt naturtalent på blæseinstrumenter, og spiller både Trumpet, Flugel Horn og Trombone på CD'en. MSB spiller et blandet program med fx "Milestone", "There is a Redeemer" og James Morrison på slap line i "Onward Christian Soldiers". MSB viser alle de kvaliteter der gør dem til et Top staff band. Optagelsens kvalitet er super. Det er klasse hele vejen igennem på alle måder.

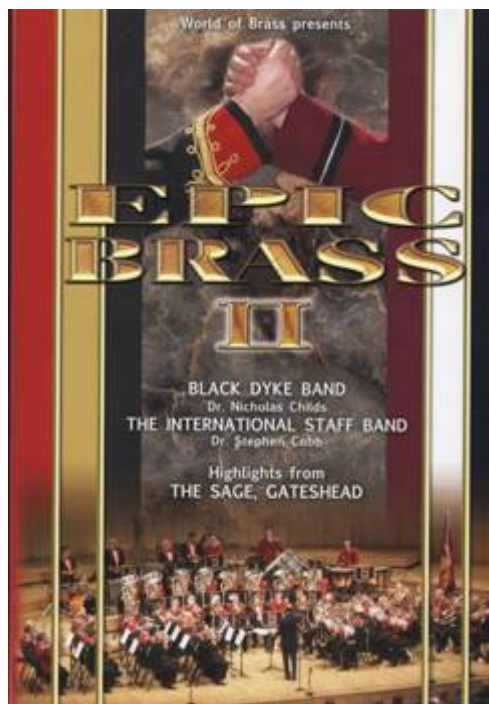

The Blessing London Citadel Band

LCB er tilbage på toppen blandt korpsmusikkorps, med god energi og sound. De er styrket på flere pladser (bl.a. Kevin Metcalf på Soprano), og da optagelsen er af Ted Marshall, er den del af indspilningen i orden.

Repertoiret er en blanding af nyt ("Crossbearers" og "God with us") og gammelt ("The Roll Call"), store klassikere ("Daystar") og underholdningsmusik ("Él es el Señor"). Bredden er der derfor også blandt komponisterne, som spænder fra William Broughton (sen.) og RSA til Martin Cordner, Dean Jones og LCB's egen Craig Woodland. Jeg er specielt glad for den moderne klassiker "Jubilation" af James Curnow, som er et blandt mange numre, man vil høre igen og igen. Dette er CD'en for dem som kan lide brass bands når det ikke bliver for "alvorligt", men også for dem der kun hører brass.

- og en DVD:

Epic Brass II Black Dyke Band og International Staff Band

Dette er årets Brass Band DVD. Liveoptagelser er noget særligt, og det at se koncerten giver endnu en dimension til musikken. Denne DVD har den fordel, at koncerten har fokus på musikken og ikke på sceneshow som kun er forstyrrende og devaluerende af musikken. ISB viser, blandt andet gennem en energisk præsentation af "The Call of the Righteous", at de fuldt ud matcher alle andre trods nogle (situationen taget i betragtning) pinlige kiks i introduktionen. Black Dyke viser også deres kapacitet, og ikke mindst deres solister (Richard Marshall og David Thornton) demonstrerer suveræn klasse. De fælles numre er måske det mest fascinerende. "Shine as the Light" er måske det bedste jeg har hørt den spillet, og de 7 (syv) percussionister demonstrerer slagtøjs store betydning i moderne brass band musik. DVD'en indeholder også nogle gamle klip med begge orkestre, blandt andet en optagelse fra ISB's 75-års jubilæum. Det skaber virkelig stof til eftertanke, hvor mange klassikere der blev skabt i netop den anledning - fx "Joyful News" (Leidzén), "Love Divine" (Bowen) og "The Call of the Righteous" (Condon), og som er noget af det bedste udgivet af Frelsens Hær.